

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Statslaan til Byggeforetagender.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Aldersrente.

Mødet hævet Kl. 4.

83de Møde.

Onsdag den 8. Februar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4549).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Anden Næstformand (Parkov): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Henningsen: Paa Grund af Isforholdene var jeg i Gaar forhindret i at være til Stede ved dette Lovforslags anden Behandling, og da jeg ved min Ankomst her til Rigsdagen i Dag hører, at saavel den højtærede Indenrigsminister som den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, har rettet et stærkt personligt Angreb paa mig paa Grund af min Stilling til denne Sag, vil jeg gerne have Lov til at fremkomme med nogle Oplysninger. Jeg har forstaaet det saaledes, at det, der er anket over, er, at jeg har været med til i Betænkningen at skrive, at det var min Opfattelse, at dette Lovforslag med de

Ændringer, det indeholdt, ikke kunde danne Grundlag for en retfærdig og forsvarlig Udskrivning af de kommunale Skatter i det Aar, der kommer. Jeg har forstaaet, at det er disse Udtalelser i Betænkningen, som har givet Anledning til Angrebet, idet jeg i den Indstilling, jeg har været med til at give fra Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, ikke har sagt det samme. Jeg kan ikke forstaa dette Angreb. Hvorfor blev det ikke fremsat ved første Behandling? Jeg lagde der aldeles ikke Skjul paa, at jeg mente, de kommunale Skatter ikke kunde paalignes paa en fuldt ud betryggende Maade paa det Grundlag, der vilde skabes ved denne Lov, og jeg paaviste ogsaa Grunden dertil, nemlig den, at vi ikke fik den gennemgribende Revision af vore Skattelove, som vi havde ventet, en Revision, hvor baade de kommunale og Statsskattelovene blev taget op samtidig. Det uheldige Forhold er jo, som jeg ogsaa paa pegede, dette, at Staten og Kommunen øser af de samme Kilder, og det har til Følge, at Kommunerne, som skal nøjes med en ren og skær Indkomstskat som personlig Skat, bliver umaadelig vanskeligt stillet paa Grund af de store Formueskatter til Staten. Det var dette, jeg gjorde opmærksom paa, og der kunde da have været god Grund til den Gang at bebrejde mig dette. Og maa jeg tilføje, at samtidig med at jeg paa pegede dette uheldige Forhold, takkede jeg ogsaa den højtærede Indenrigsminister for de Ændringer, der var foreslaet, og jeg takkede ham, fordi han havde taget saa meget Hensyn til Organisationerne. Men naar der nu siges, at jeg burde have udtrykt det samme i Indstillingen fra den Organisation, jeg er Formand for, maa jeg dertil sige, at det er jo aldeles ikke rigtigt. Som Formand for en kommunal Organisation maa jeg have den Opgave at give den Indstilling, som bedst dækker Bestyrelsens Ønsker. Naar jeg derimod staar her paa denne Talerstol som Ordfører for det radikale Venstre, er det min Opgave at give Udtryk for de Tanker, som bedst dækker det Partis Opfattelse, hvis Ordfører jeg er. En hvilken som helst anden Stilling vilde være ganske urimelig, og jeg forstaaer da heller ikke, hvorfor det samme Angreb ikke er rettet mod f. Eks. det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt), som er Medlem af Købstadforeningernes Bestyrelse, eller det ærede Medlem Hr. Wilmann, som er Medlem af Sogneraadforeningernes Bestyrelse. For øvrigt er Forholdet ogsaa dette, at den højtærede Indenrigsminister aldeles ikke spurgte